

עפ"ת (ירושלים) 64357-05-24 - ראפת משאהרה נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 64357-05-24 משאהרה נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 90515353036

מספר בקשה: 1

לפני כבוד השופט מרדכי כדורי

ראפת משאהרה
ע"י ב"כ עו"ד אמיר מסארווה

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אליה אביחי
מפרקליטות מחוז ירושלים

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' נחשון) מיום 8/2/2024, שניתנה בתיק המ"ש 9898-01-24, בה דחה בקשה שהגיש המבקש להארכת מועד להישפט.

הרקע:

1. למבקש נשלחה הודעת תשלום קנס, בה יוחסה לו עבירה של נהיגה במהירות של 103 קמ"ש בדרך עירונית בה המהירות המרבית המותרת עומדת על 80 קמ"ש. כפי שצוין על גבי הודעת תשלום הקנס, המועד האחרון להגשת הודעה על בקשה להישפט בגינה חל ביום 27/4/2020.
2. ביום 25/1/2024 הגיש מבקש לבית המשפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט. בתצהיר התומך בבקשתו טען כי נודע לו על הדו"ח רק לאחרונה, כי הוא כופר בביצוע העבירה וכי שילם את הדוח מבלי לעמוד על תוכנו.

3. בהחלטתו מיום 8/2/2024 דחה בית המשפט קמא את הבקשה. נקבע, בתמצית, כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, כי המבקש לא סתר את חזקת המסירה וכי הקנס שולם על ידי המבקש.

4. המבקש, שלא השלים עם החלטת בית המשפט קמא, הגיש לפניו ביום 20/2/2024 בקשה לעיון חוזר, שנדחתה על ידו ביום 31/3/2024.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. בבקשתו שלפני טוען ב"כ המבקש כי ביום 30/1/2024 היה מעורב בתאונה, בעקבותיה נאלץ לעבור ניתוח, סבל מכאבים ושהה בחופשת מחלה עד ליום 10/3/2024. בשל כך, ומאחר שערעורים מוכנים על ידו ולא על ידי עובדי משרדו, הערעור לא הוגש במועד.

6. עוד טוען המבקש, כי יש מקום לכך שבית המשפט יפתח את שעריו כיוון שהדוח לא שולם במלואו, חזקת המסירה נסתרה ובקשות דומות התקבלו במקרים אחרים.

7. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, במקרה זה לא מתקיימים המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך הארכת מועד להגשת ערעור. המשיבה מציינת כי המבקש הגיש את בקשתו לבית המשפט קמא בחלוף חודשים ארוכים מהמועדים בהם שילם את הקנס ופנה למרכז פניות נהגים לקבלת המסמכים. בנסיבות אלה, כך נטען, היה עליו להקפיד הקפדה יתרה על הגשת ערעור במועד הקבוע לכך בדין. מצבו הרפואי של הסנגור, כך נטען, ראוי היה להצדיק אישורה של בקשה להארכת מועד להגשת ערעור המוגשת בטרם חלף המועד לערעור, ולא בדיעבד, לאחר חלוף המועד. לבסוף טוענת המשיבה, כי סיכויי הערעור נמוכים.

דין ומסקנות:

8. בעל דין שאיחר בהגשת הערעור נדרש להצביע על "טעם ממשי" המניח את הדעת לאיחור. על אף נטייתו של בית המשפט שלא להחמיר עם נאשם שהתעכב בהגשת ערעור, עליו להימנע מלהיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים, באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. הפסיקה עמדה על כך שגם בדין הפלילי סדר הדין אינו "המלצה" או "רשות" בלבד. בקשה להארכת מועד להגשת ערעור תיבחן תוך עריכת איזון בין שיקולים שונים העומדים על הפרק בכל מקרה ומקרה. בין היתר, על בית המשפט לבחון את הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור, את פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור, את השאלה האם המערער מיוצג באמצעות עורך-דין, את הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור

יתקבל, את האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך ואת חשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: ע"פ 5787/20 מזרחי נ' מדינת ישראל, 31/8/2020; בש"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל, 31/1/2016; ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל, 19/2/2009).

9. בחינת השיקולים האמורים במקרה זה מביאה לדחיית הבקשה:

א. אין צורך לומר כי פציעתו של הסנגור בתאונה בה היה מעורב מצערת היא. אין אלא לאחל לו רפואה שלמה ובריאות איתנה. אולם לא ניתן לקבל את טענתו כי יש בכך להצדיק את קבלת הבקשה להארכת מועד להגשת ערעור. די לציין לעניין זה כי הבקשה הוגשה רק ביום 27/5/2024, כ-80 יום לאחר תום חופשת המחלה של הסנגור, הרבה מעבר לפרק הזמן הקצוב להגשת ערעור. יצוין עוד כי בפרק הזמן שבין יום 30/1/2024 ועד ליום 10/3/2024 הסנגור הגיש בקשות מטעמו לבית המשפט קמא. אין להניח, כמובן, כי מדובר במסמכים שהוגשו לבית המשפט מטעמו מבלי שנערכו על ידו. בנוסף, כפי שטוענת המשיבה בצדק, היה על המבקש להגיש את הבקשה בתוך תקופת הערעור, ולא לאחריה.

ב. המבקש מיוצג באמצעות עורך דין שסדרי הדין נהירים וידועים לו היטב.

ג. טענות המבקש אינן מבססות מסקנה כי סיכויי הערעור גבוהים. המבקש לא מתמודד בבקשתו עם קביעתו של בית המשפט קמא בדבר שהשיהוי המופלג שחל בהגשת בקשתו להארכת מועד להישפט, כשבעה חודשים לאחר תשלום הקנס ופנייתו למרכז פניות נהגים. כמו כן, המבקש לא מתמודד עם קביעתו של בית המשפט קמא לפיה לא עלה בידו לסתור את חזקת המסירה, במיוחד לאור האמור באישור המסירה, כי הודעת הקנס שנשלחה אליו הושבה על ידי הדואר בציון "לא נדרש". טענתו בדבר משלוח לכתובת שונה לא נטענה בבקשה להארכת מועד להגשת בקשה להישפט, והיא אף אינה מפורטת כנדרש.

ד. המבקש לא טען לקיומו של עיוות דין. עם זאת, למעלה מן הצורך, יצוין כי הטוען לעיוות דין נדרש להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, 25/3/2018). טענה כאמור לא פורטה בבקשה שהוגשה לבית המשפט קמא. כפירה סתמית אינה מבססת עילה של עיוות דין (רע"פ 1773/04 אלעוברה נ' מדינת ישראל, 23/2/2004).

ה. הבקשה אינה מצביעה על כך שקיים אינטרס בעל חשיבות ציבורית להכריע בהליך, ולא על כך שקיימת זכות בעלת חשיבות ממשית העלולה להיפגע אם לא תינתן הארכה המבוקשת.

התוצאה:

10. כיון שהמבקש לא הצביע על נימוק המצדיק להאריך את המועד להגשת הערעור, הבקשה נדחית. בהתאם, נדחה גם הערעור שהוגש.

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"ד, 09 יוני 2024, בהעדר הצדדים.